

Press och information

Europeiska unionens domstol
PRESSMEDDELANDE nr 91/19
Luxemburg, den 10 juli 2019

Dom i mål C-163/18
HQ m.fl. mot Aegean Airlines

Passagerare som har rätt att kräva ersättning för sin flygbiljett från researrangören kan inte även kräva ersättning från lufttrafikföretaget

En sådan rättighetskumulering skulle kunna leda till ett obefogat "överbeskyddande" av passagerarna till nackdel för lufttrafikföretaget

Den 19 mars 2015 bokade tre personer tur-och-retur-flygningar mellan Eelde (Nederländerna) och Korfu (Grekland) hos den i Nederländerna etablerade resebyrån Hellas Travel. Flygningarna ingick i en så kallad paketresa och betalningen för resan erlades till Hellas Travel.

Flygningarna skulle utföras av Aegean Airlines som är ett bolag etablerat i Grekland. Aegean Airlines hade ingått ett avtal om flygningarna med G.S. Charter Aviation Services Ltd, ett bolag etablerat i Cypern, enligt vilket Aegean Airlines mot betalning skulle ställa ett visst antal flygstolar till G.S. Charters förfogande. G.S. Charters sålde därefter flygstolarna vidare till bland andra Hellas Travel.

Några dagar före avtalat avresedatum lät dock Hellas Travel meddela de tre resenärerna att deras resa var inställd. Aegean Airlines hade nämligen beslutat att upphöra med flygningarna till och från Korfu, på grund av att det var omöjligt att erhålla det pris som hade fastställts i förväg med Hellas Travel. Den 3 augusti 2016 försattes Hellas Travel i konkurs. Resebyrån ersatte inte de tre resenärerna för flygbiljetterna.

Resenärerna väckte talan vid Rechtbank Noord-Nederland (Domstolen för Noord-Nederland) som ålade Aegean Airlines att till dessa utge en schablonersättning för den inställda flygningen med stöd av förordning nr 261/2004 om passagerarrättigheter¹.

Den nationella domstolen prövade däremot inte yrkandet om ersättning för flygbiljetterna, utan ställde i stället en tolkningsfråga till EU-domstolen om detta. Frågan gäller huruvida en passagerare som enligt paketresedirektivet² har rätt att rikta anspråk mot researrangören om återbetalning av inköpspriset för sin flygbiljett, även kan begära återbetalning av inköpspriset för denna biljett från lufttrafikföretaget med stöd av förordningen om passagerarrättigheter.

I dagens dom understryker EU-domstolen att det räcker med att en rätt till återbetalning följer av paketresedirektivet för att en passagerare, vars flygning ingår i en paketresa, ska gå miste om möjligheten att begära ersättning för biljetten från lufttrafikföretaget med stöd av förordningen om passagerarrättigheter.

EU-domstolen konstaterar nämligen att unionslagstiftaren visserligen inte önskade att passagerare vars flygning ingår i en paketresa skulle vara helt uteslutna från förordningens tillämpningsområde, men att den likväl hade för avsikt att i förhållande till dessa passagerare bibehålla effekterna av det system som tidigare införts genom paketresedirektivet och som bedömdes erbjuda ett tillräckligt skydd.

¹ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 261/2004 av den 11 februari 2004 om fastställande av gemensamma regler om kompensation och assistans till passagerare vid nekad ombordstigning och inställda eller kraftigt försenade flygningar och om upphävande av förordning (EEG) nr 295/91 (EUT L 46, 2004, s. 1).

² Rådets direktiv 90/314/EEG av den 13 juni 1990 om paketresor, semesterpaket och andra paketarrangemang (EUT L 158, 1990, s. 59; svensk specialutgåva, område 6, volym 3, s. 53).

Av detta följer att den rätt till återbetalning av inköpspriset för biljetten som föreligger enligt förordningen inte kan kumuleras med motsvarande rätt till återbetalning enligt direktivet. En sådan kumulering skulle kunna leda till att den berörda passageraren utan fog "överbeskyddades", till nackdel för lufttrafikföretaget, eftersom det sistnämnda företaget nämligen skulle riskera att behöva bära en del av det ansvar som åvilar researrangören.

Samma slutsats gäller även om researrangören saknar ekonomiska medel för att återbetala inköpspriset för biljetten och inte har vidtagit några åtgärder för att garantera återbetalning. EU-domstolen understryker att direktivet föreskriver att researrangören ska visa att han, i händelse av obestånd, har tillräcklig säkerhet för återbetalning av erlagda belopp. Domstolen har i tidigare domar slagit fast att det kan anses att skyldigheterna enligt direktivet har införlivats på ett riktigt sätt genom nationella bestämmelser endast om dessa bestämmelser leder till resultatet att det faktiskt säkerställs att passagerarna erhåller återbetalning av samtliga erlagda belopp i händelse av researrangörens obestånd. Om så inte är fallet har den berörda resenären i alla händelser rätt att väcka skadeståndstalan mot den berörda medlemsstaten för skada som denne vållats genom en överträdelse av unionsrätten.

PÅPEKANDE: Begäran om förhandsavgörande gör det möjligt för domstolarna i medlemsstaterna att, i ett mål som pågår vid dem, vända sig till EU-domstolen med frågor om tolkningen av unionsrätten eller om giltigheten av en unionsrättsakt. Domstolen avgör inte målet vid den nationella domstolen. Det är den nationella domstolen som ska avgöra målet i enlighet med EU-domstolens avgörande. Detta avgörande är på samma sätt bindande för de övriga nationella domstolar där en liknande fråga uppkommer.

Detta är en icke-officiell handling avsedd för massmedia och den är inte bindande för domstolen.

Domen i [fulltext](#) publiceras på webbplatsen CURIA dagen för avkunnandet.

Kontaktperson för press: Gitte Stadler ☎ +352 4303 3127